

[Strona Główna](#) > ... > [Twoje Prawa](#) > [Ofiary Przepęstw](#) > [Prawa Ofiar – W Poszczęólnych Państwach](#) > 1 -
Moje prawa jako ofiary przepęstwa

1 - Moje prawa jako ofiary przepęstwa

Jakie informacje uzyskam od odpowiedniego organu (np. policji, prokuratury) w okresie między popeęnieniem przepęstwa a złoęeniem przeze mnie zawiadomienia o tym przepęstwie?

Co do zasady od momentu pierwszego kontaktu z organami lub funkcjonariuszami oraz podczas świadczenia usług pomocy i wsparcia przez organy administracji publicznej, w tym przed złoęeniem zawiadomienia o popeęnieniu przepęstwa, ofierze przysęuguje prawo do ochrony, informacji, wsparcia, pomocy i opieki.

Ofiara może zwrócić się do organów lub funkcjonariuszy, z którymi się początkowo skontaktuje, o skierowanie do Urzędów ds. Wsparcia na rzecz Ofiar Przepęstw (Oficinas de Asistencia a las Víctimas del delito), które udzielą ofierze pomocy nieodpłatnie oraz z zachowaniem poufności, nawet jeżeli nie złożyła ona uprzednio zawiadomienia o popeęnieniu przepęstwa.

Od momentu pierwszego kontaktu z organami lub funkcjonariuszami ofierze może również towarzyszyć wskazana przez nią osoba.

Ponadto ofierze przysęuguje prawo do rozumienia i bycia rozumianą w toku wszelkich czynności, jakie należy przeprowadzić po złoęeniu zawiadomienia o popeęnieniu przepęstwa, w tym w odniesieniu do informacji pochodzących z okresu sprzed złoęenia zawiadomienia, a także do tłumaczenia na prawnie uznane języki migowe oraz do środków wspomagających komunikację ustną w przypadkach, w których okaę się to konieczne.

Wszelka komunikacja – zarówno ustna, jak i pisemna – będzie prowadzona z uęciem jasnego, prostego i przystępnego języka, z uwzględnieniem cech osobowych i potrzeb ofiary, w szczególności jeżeli ofiara jest dotknięta jakąkolwiek niepełnosprawnością sensoryczną lub intelektualną, cierpi na zaburzenia psychiczne bądź jest małoletnia.

Informacje, do których ofiara jest uprawniona i które będzie otrzymywała od momentu pierwszego kontaktu z organami lub funkcjonariuszami oraz podczas świadczenia usług pomocy i wsparcia, dotyczą głównie:

- procedury stosowanej w celu złoęenia zawiadomienia o popeęnieniu przepęstwa oraz uzyskania porady prawnej i pomocy adwokata, a także – w stosownych przypadkach – przesęanek ich uzyskania na zasadzie nieodpłatności;
- dostępnych środków pomocy i wsparcia, zarówno medycznych, psychologicznych, jak i materialnych, a także procedury stosowanej w celu ich przyznania;
- możliwości wnioskowania o zastosowanie środków ochrony, a także – w stosownych przypadkach – procedury składania tego rodzaju wniosków;
- odszkodowania, do jakiego ofiara może być uprawniona, oraz – w stosownych przypadkach – procedury ubiegania się o to odszkodowanie;
- usług w zakresie sprawiedliwości naprawczej, jeżeli przepisy przewidują taką możliwość;
- przesęanek zwrotu kosztów sądowych oraz – w stosownych przypadkach – procedury dochodzenia ich zwrotu.

W razie potrzeby ofiara może również otrzymać informacje na temat dostępnych usług w zakresie tłumaczenia ustnego i pisemnego, a także środków wspomagających komunikację.

Jeżeli ofiara nie zamieszkuje w Hiszpanii, może otrzymać informacje na temat procedury wykonywania

przysługujących jej praw.

Nie mieszkam w państwie UE, w którym popełniono przestępstwo (w przypadku obywateli UE i obywateli państw trzecich). Jak chronione są moje prawa?

Ofiara przestępstwa zamieszkująca w Hiszpanii ma prawo do składania zawiadomień o przestępstwach popełnionych w innych państwach członkowskich Unii Europejskiej do organów hiszpańskich.

Jeżeli organy hiszpańskie odmówią wszczęcia postępowania przygotowawczego z powodu braku właściwości, bezzwłocznie przekażą zawiadomienie o popełnieniu przestępstwa właściwym organom państwa, w którym popełniono czyn, i poinformują o tym ofiarę jako składającego zawiadomienie.

Jeżeli ofiara jest obywatelem państwa członkowskiego UE posiadającym miejsce zwykłego pobytu w Hiszpanii, a przestępstwo na szkodę ofiary popełniono w państwie członkowskim UE innym niż Hiszpania (ofiara przestępstwa w sytuacji transgranicznej), może zgłosić się do Urzędów ds. Wsparcia na rzecz Ofiar Przestępstw, które mogą jej udzielić informacji na temat postępowania sądowego, które zostanie wszczęte w państwie popełnienia przestępstwa, oraz odszkodowania lub kompensaty, do których ofiara może być uprawniona. Jeżeli czyn nosi znamiona przestępstwa o charakterze terrorystycznym, ofiara powinna się skontaktować z Dyrekcją Generalną ds. Wspierania Ofiar Terroryzmu w Ministerstwie Spraw Wewnętrznych (Dirección General de Apoyo a las Víctimas del Terrorismo del Ministerio del Interior).

Jeżeli ofiara nie zamieszkuje w Hiszpanii, przysługuje jej prawo do nieodpłatnej pomocy tłumacza ustnego, w przypadku gdy nie posługuje się ona językiem hiszpańskim ani odpowiednim językiem regionalnym. Policja może zaproponować ofierze formularz zawiadomienia o popełnieniu przestępstwa w języku, którym ofiara się posługuje, oraz pomoc tłumacza ustnego – telefoniczną lub osobistą. W sądach działają służby udzielające pomocy w zakresie tłumaczeń ustnych, których działania są skoordynowane z działaniami Urzędów ds. Wsparcia na rzecz Ofiar Przestępstw. Jeżeli ofiara nie zamieszkuje w Hiszpanii, może otrzymać informacje na temat procedury wykonywania przysługujących jej praw.

Jeżeli w jednym z państw członkowskich wydano na rzecz ofiary nakaz ochrony, może się ona zwrócić o wydanie europejskiego nakazu ochrony. W toku uproszczonego oraz przyspieszonego postępowania ofiara uzyska ochronę za pośrednictwem nowego środka ochrony zastosowanego przez państwo członkowskie, do którego podróżuje lub się przeprowadza.

Jakie informacje uzyskam, jeżeli złożę zawiadomienie o popełnieniu przestępstwa?

Przy składaniu zawiadomienia o popełnieniu przestępstwa ofiara ma prawo do otrzymania należycie poświadczonej kopii zawiadomienia. Ofiara jest również uprawniona do nieodpłatnej pomocy językowej i otrzymania pisemnego tłumaczenia kopii składanego zawiadomienia, jeżeli nie rozumie żadnego języka urzędowego obowiązującego w miejscu składania zawiadomienia ani nie mówi w żadnym z tych języków.

Ofiara będzie również uprawniona do otrzymania informacji dotyczących:

- dostępnych środków opieki i wsparcia – zarówno medycznych, psychologicznych, jak i materialnych, a także procedury stosowanej w celu ich przyznania, w tym w stosownych przypadkach informacji dotyczących możliwości uzyskania zakwaterowania zastępczego;
- prawa do dostarczania materiału dowodowego organom prowadzącym postępowanie przygotowawcze;
- możliwości wnioskowania o zastosowanie środków ochrony, a także – w stosownych przypadkach – procedury składania tego rodzaju wniosków;
- odszkodowania, do jakiego ofiara może być uprawniona, oraz – w stosownych przypadkach – procedury ubiegania się o to odszkodowanie;
- dostępnych usług w zakresie tłumaczenia ustnego i pisemnego;
- wszelkich dostępnych środków i usług wspomagających komunikację;
- procedury, zgodnie z którą ofiara musi postępować w celu wykonania przysługujących jej praw, jeżeli zamieszkuje poza granicami Hiszpanii;

- środków zaskarżenia przysługujących ofierze wobec wszelkich orzeczeń, które – zdaniem ofiary – naruszają jej prawa;
- danych kontaktowych organu odpowiedzialnego za prowadzenie postępowania oraz kanałów komunikacji z tym organem;
- usług w zakresie sprawiedliwości naprawczej, jeżeli przepisy przewidują taką możliwość;
- przesłanek zwrotu kosztów sądowych oraz – w stosownych przypadkach – procedury dochodzenia ich zwrotu;
- prawa do złożenia ogólnego wniosku o powiadomienie o określonych decyzjach, takich jak m.in. postanowienie o odmowie wszczęcia postępowania karnego, orzeczenie kończące postępowanie w sprawie, postanowienie o osadzeniu sprawcy w zakładzie karnym lub o późniejszym zwolnieniu z takiego zakładu oraz informacji o jego możliwej ucieczce, orzeczenie dowolnego organu sądowego lub decyzja dowolnych organów penitencjarnych dotyczące osób skazanych za przestępstwa popełnione z użyciem przemocy lub noszące znamiona zastraszania, które stanowią zagrożenie dla bezpieczeństwa ofiary.

Ponadto ofiara zostanie poinformowana o terminie, godzinie i miejscu rozprawy, jak również o treści aktu oskarżenia wniesionego przeciwko domniemanemu sprawcy.

Ofiara przemocy ze względu na płeć zostanie z urzędu poinformowana o postanowieniu o osadzeniu sprawcy w zakładzie karnym lub o późniejszym zwolnieniu z takiego zakładu oraz informacji o jego możliwej ucieczce, a także o zastosowaniu środków zapobiegawczych o charakterze osobowym lub o zmianie orzeczonych już środków, jeżeli mają one na celu zapewnienie bezpieczeństwa ofierze, chyba że ofiara wyraźnie wniesie o nieudzielanie tego rodzaju informacji.

Ofiara uzyska również dostęp do usług pomocy i wsparcia świadczonych przez Urzędy ds. Wsparcia na rzecz Ofiar Przestępstw na zasadzie nieodpłatności i poufności. Ofiara może zostać skierowana do tych Urzędów w stosownych przypadkach, w zależności od powagi przestępstwa lub na wniosek.

Jeżeli przedmiotowe przestępstwa doprowadziły do wyrządzenia szczególnie poważnej szkody, organy administracji publicznej i Urzędy ds. Wsparcia na rzecz Ofiar Przestępstw mogą rozszerzyć zakres prawa dostępu do usług pomocy i wsparcia na członków rodziny ofiary. Do tych celów członkowie rodziny oznaczają osoby pozostające z ofiarą w związku małżeńskim lub w podobnym związku oraz krewnych do drugiego stopnia pokrewieństwa (dziadków, rodzeństwo i wnuki).

Czy mam prawo skorzystać z bezpłatnego tłumaczenia pisemnego lub ustnego (na potrzeby kontaktów z policją bądź innymi organami, w trakcie śledztwa/dochodzenia lub w czasie procesu)?

Jeżeli ofiara nie zamieszkuje w Hiszpanii, przysługuje jej prawo do nieodpłatnej pomocy tłumacza ustnego, w przypadku gdy nie posługuje się ona językiem hiszpańskim ani odpowiednim językiem regionalnym. Policja może zaproponować ofierze formularz zawiadomienia o popełnieniu przestępstwa w języku, którym ofiara się posługuje, oraz pomoc tłumacza ustnego – telefoniczną lub osobistą. W sądach działają służby udzielające pomocy w zakresie tłumaczeń ustnych, których działania są skoordynowane z działaniami Urzędu ds. Wsparcia na rzecz Ofiar Przestępstw.

Urzędy ds. Wsparcia na rzecz Ofiar Przestępstw udzielą ofierze informacji o przysługującym jej prawie do nieodpłatnej pomocy językowej i otrzymania pisemnego tłumaczenia kopii zawiadomienia o popełnieniu przestępstwa, jeżeli nie rozumie ona żadnego języka urzędowego obowiązującego w miejscu składania zawiadomienia ani nie mówi w żadnym z tych języków.

Ofiara przestępstwa ma w szczególności prawo do:

- nieodpłatnej pomocy tłumacza ustnego języka, którym ofiara się posługuje, podczas składania zeznań w sądzie, prokuraturze lub na policji na etapie postępowania przygotowawczego bądź podczas stawiennictwa w charakterze świadka podczas procesu lub na rozprawie.

Prawo to przysługuje ofierze również wówczas, gdy cierpi ona na zaburzenia słuchu lub mowy;

- nieodpłatnego tłumaczenia określonych decyzji, takich jak m.in. postanowienie o odmowie wszczęcia

postępowania karnego, orzeczenie kończące postępowanie w sprawie, postanowienie o osadzeniu sprawcy w zakładzie karnym lub o późniejszym zwolnieniu z takiego zakładu oraz informacji o jego możliwej ucieczce, orzeczenie dowolnego organu sądowego lub decyzja dowolnych organów penitencjarnych dotyczące osób skazanych za przestępstwa popełnione z użyciem przemocy lub noszące znamiona zastraszania, które stanowią zagrożenie dla bezpieczeństwa ofiary, a także postanowienie o umorzeniu postępowania przygotowawczego.

Ofiara może się zwrócić o to, by tłumaczenie obejmowało krótkie streszczenie uzasadnienia wydanej decyzji;

- nieodpłatnego tłumaczenia wszelkich informacji kluczowych dla uczestnictwa ofiary w postępowaniu karnym. W tym celu ofiara może złożyć uzasadniony wniosek o uznanie danego dokumentu za kluczowy;
- uzyskania informacji – w języku zrozumiałym przez ofiarę – o terminie, godzinie i miejscu rozprawy.

Pomoc tłumacza ustnego może zostać zapewniona za pośrednictwem wideokonferencji lub dowolnego środka telekomunikacji, chyba że sędzia lub sąd – z urzędu lub na wniosek jednej ze stron – zgodzi się na fizyczną obecność tłumacza ustnego w celu ochrony praw ofiary.

Pisemne tłumaczenie dokumentów może zostać w wyjątkowych sytuacjach zastąpione ustnym podsumowaniem ich treści w języku zrozumiałym przez ofiarę w celu zapewnienia sprawiedliwości postępowania.

Jeżeli ofiara zgłosi potrzebę tłumaczenia ustnego czynności policji lub tłumaczenia pisemnego protokołów tych czynności i tłumaczenie to nie zostanie jej zapewnione, może ona wnieść zażalenie do sędziego śledczego (*Juez de Instrucción*). Zażalenie uznaje się za wniesione w chwili wyrażenia sprzeciwu wobec odmowy zapewnienia usług w zakresie tłumaczenia ustnego lub pisemnego, o które zwróciła się ofiara.

W jaki sposób organ zajmujący się sprawą dopilnuje, żebym zrozumiał, co się dzieje oraz by właściwie mnie zrozumiano (jeżeli jestem dzieckiem; jeżeli jestem osobą niepełnosprawną)?

Co do zasady od momentu pierwszego kontaktu z organami lub funkcjonariuszami oraz podczas świadczenia usług pomocy i wsparcia przez organy administracji publicznej, w tym przed złożeniem zawiadomienia o popełnieniu przestępstwa, ofierze przysługuje prawo do ochrony, informacji, wsparcia, pomocy i opieki.

Ofiara może zwrócić się do organów lub funkcjonariuszy, z którymi się początkowo skontaktuje, o skierowanie do Urzędów ds. Wsparcia na rzecz Ofiar Przestępstw, które udzielą ofierze pomocy nieodpłatnie oraz z zachowaniem poufności, nawet jeżeli nie złożyła ona uprzednio zawiadomienia o popełnieniu przestępstwa.

Od momentu pierwszego kontaktu z organami lub funkcjonariuszami ofierze może również towarzyszyć wskazana przez nią osoba.

Ponadto ofierze przysługuje prawo do rozumienia i bycia rozumianą w toku wszelkich czynności, jakie należy przeprowadzić po złożeniu zawiadomienia o popełnieniu przestępstwa, w tym w odniesieniu do informacji pochodzących z okresu sprzed złożenia zawiadomienia, a także do tłumaczenia na prawnie uznane języki migowe oraz do środków wspomagających komunikację ustną w przypadkach, w których okaże się to konieczne.

Wszelka komunikacja – zarówno ustna, jak i pisemna – będzie prowadzona z użyciem jasnego, prostego i przystępnego języka, z uwzględnieniem cech osobowych i potrzeb ofiary, w szczególności jeżeli ofiara jest dotknięta jakkolwiek niepełnosprawnością sensoryczną lub intelektualną, cierpi na zaburzenia psychiczne bądź jest małoletnia.

Usługi wsparcia dla ofiar przestępstw

Kto udziela wsparcia ofiarom przestępstw?

Ofierze przestępstwa przysługuje prawo dostępu do usług pomocy i wsparcia świadczonych przez organy administracji publicznej oraz Urzędy ds. Wsparcia na rzecz Ofiar Przestępstw na zasadzie nieodpłatności i poufności.

Urzędy ds. Wsparcia na rzecz Ofiar Przestępstw są publicznymi, międzydyscyplinarnymi służbami działającymi na zasadzie nieodpłatności w celu zaspokajania potrzeb ofiar, powołanymi przez Ministerstwo Sprawiedliwości.

Urzędy działają we wszystkich [wspólnotach autonomicznych](#), w niemal wszystkich stolicach prowincji, a także w innych miastach.

Urzędy ds. Wsparcia na rzecz Ofiar Przestępstw udzielają ofiarom przestępstw wszechstronnego, skoordynowanego i specjalistycznego wsparcia, zaspokajając ich szczególne potrzeby prawne, psychologiczne i społeczne.

Ofiary terroryzmu mogą się skontaktować z Urzędem ds. Informacji i Wsparcia dla Ofiar Terroryzmu przy Krajowym Sądzie Karnym i Administracyjnym (Oficina de Información y Asistencia a Víctimas del Terrorismo de la Audiencia Nacional), chociaż mogą się również zgłosić do Urzędu ds. Wsparcia na rzecz Ofiar Przestępstw działającego w ich prowincji, jeżeli wyrażają taką wolę. W takim przypadku Urząd ds. Wsparcia na rzecz Ofiar Przestępstw skoordynuje swoje działania z Urzędem ds. Informacji i Wsparcia dla Ofiar Terroryzmu przy Krajowym Sądzie Karnym i Administracyjnym.

Prawo dostępu do usług przysługuje ofierze podczas świadczenia usług pomocy i wsparcia oraz – w stosownych przypadkach – usług w zakresie sprawiedliwości naprawczej, przez cały czas trwania postępowania karnego, a także przez odpowiedni okres po jego zakończeniu, niezależnie od tego, czy znana jest tożsamość sprawcy oraz czy znany jest wynik postępowania, w tym przed złożeniem zawiadomienia o popełnieniu przestępstwa.

Jeżeli przedmiotowe przestępstwa doprowadziły do wyrządzenia szczególnie poważnej szkody, organy administracji publicznej i Urzędy ds. Wsparcia na rzecz Ofiar Przestępstw mogą rozszerzyć zakres prawa dostępu do usług pomocy i wsparcia na członków rodziny ofiary. Do tych celów członkowie rodziny oznaczają osoby pozostające z ofiarą w związku małżeńskim lub w podobnym związku oraz krewnych do drugiego stopnia pokrewieństwa (dziadków, rodzeństwo i wnuki).

Jeżeli ofiara posiada małoletnie dzieci lub jest osobą małoletnią umieszczoną pod opieką lub w pieczy kobiety będącej ofiarą przemocy ze względu na płeć lub osób będących ofiarami przemocy domowej, przysługuje jej prawo do szczególnych środków pomocy i ochrony przewidzianych w przepisach.

Ponadto ofiarom przestępstw o charakterze terrorystycznym lub przemocy ze względu na płeć oraz ofiarom małoletnim przysługują również prawa uznane w przepisach szczególnych dotyczących każdego rodzaju przestępstwa.

Czy policja skieruje mnie automatycznie do podmiotu udzielającego wsparcia ofiarom przestępstw?

Funkcjonariusze policji państwowej oraz w stosownych przypadkach funkcjonariusze policji działającej we wspólnocie autonomicznej, w której popełniono przestępstwo, przeprowadzą wstępną indywidualną ocenę sytuacji ofiary w chwili składania przez nią zawiadomienia o popełnieniu przestępstwa, ocenią jej potrzeby w zakresie ochrony oraz przyznają jej w stosownych przypadkach status ofiary wymagającej szczególnego traktowania. Podczas tej wstępnej oceny ofiara zostanie pouczona o możliwości zgłoszenia się do Urzędu ds. Wsparcia na rzecz Ofiar Przestępstw.

Każdy funkcjonariusz lub organ, który będzie miał kontakt z ofiarą, musi w stosownych przypadkach skierować ją do Urzędów ds. Wsparcia na rzecz Ofiar Przestępstw – w zależności od powagi przestępstwa lub w każdym przypadku na wniosek ofiary.

Jak chroni się moją prywatność?

Dostęp do usług pomocy i wsparcia świadczonych przez organy administracji publicznej oraz Urzędy ds. Wsparcia na rzecz Ofiar Przestępstw będzie we wszystkich przypadkach poufny.

Informacje przekazane przez ofiarę funkcjonariuszom policji lub dowolnemu organowi bądź urzędnikowi udzielającym ofierze pomocy od pierwszej chwili mogą zostać przekazane innym służbom udzielającym pomocy i wsparcia, takim jak Urzędy ds. Wsparcia na rzecz Ofiar Przestępstw, wyłącznie za uprzednią świadomą zgodą ofiary.

Służby udzielające wsparcia ofiarom przestępstw przekazują osobom trzecim uzyskane informacje dotyczące ofiary wyłącznie za jej uprzednią świadomą zgodą.

Jeżeli chodzi o sferę sądową, sędziowie, sądy, prokuratorzy oraz inne organy i inni funkcjonariusze prowadzący postępowanie karne, jak również wszelkie inne podmioty, które są w jakikolwiek sposób zaangażowane w postępowanie lub w nim uczestniczą, zastosują konieczne środki przewidziane w przepisach w celu ochrony prywatności ofiary i członków jej rodziny, w szczególności w celu zapobieżenia rozpowszechnianiu jakichkolwiek informacji mogących się przyczynić do ujawnienia tożsamości ofiary, jeżeli jest ona osobą małoletnią lub niepełnosprawną, która potrzebuje szczególnej ochrony.

Ponadto organ sądowy może zakazać pozyskiwania, ujawniania lub publikowania zdjęć ofiary bądź członków jej rodziny, w szczególności jeżeli jest ona małoletnia lub niepełnosprawna i potrzebuje szczególnej ochrony.

Czy muszę złożyć zawiadomienie o popełnieniu przestępstwa przed uzyskaniem dostępu do wsparcia dla ofiar przestępstw?

Każdej ofierze przysługuje prawo dostępu do usług pomocy i wsparcia świadczonych przez Urzędy ds. Wsparcia na rzecz Ofiar Przestępstw na zasadzie nieodpłatności i poufności.

Prawo dostępu do usług pomocy i wsparcia nie jest uzależnione od uprzedniego złożenia zawiadomienia o popełnieniu przestępstwa.

Środki ochrony osobistej - jeśli jestem w niebezpieczeństwie

Jakie rodzaje ochrony są dostępne?

Organy i funkcjonariusze odpowiedzialni za prowadzenie postępowań przygotowawczych, ściganie przestępstw oraz ich sądenie zastosują konieczne środki przewidziane w przepisach w celu ochrony życia ofiary i członków jej rodziny, jej samopoczucia psychicznego fizycznego, wolności, bezpieczeństwa, wolności seksualnej i obyczajności, jak również w celu odpowiedniej ochrony jej prywatności i godności, w szczególności podczas składania oświadczeń lub składania zeznań przed sądem.

Prokurator zapewni przestrzeganie tego prawa do ochrony w szczególności w przypadku ofiar małoletnich, stosując w stosownych przypadkach właściwe środki służące dobru małoletnich ofiar w celu zapobieżenia ich wtórnej wiktymizacji lub jej ograniczenia.

W przypadku małoletnich lub niepełnosprawnych ofiar przestępstwa (ofiary potrzebujące szczególnej ochrony) istnieje możliwość przeprowadzenia przedprocesowych czynności dowodowych (*prueba preconstituida*) oraz zarejestrowania przesłuchania ofiary przez specjalnie przeszkolony zespół w specjalnie przeznaczonym do tego pomieszczeniu.

Kto może mi zapewnić ochronę?

Aby ustalić, jakie środki ochrony należy zastosować, oceniona zostanie szczególna sytuacja ofiary.

Następujące podmioty odpowiadają zarówno za dokonanie oceny, jak i za podejmowanie decyzji w sprawie tego rodzaju środków:

- w toku postępowania przygotowawczego – sędzia śledczy lub sędzia ds. przemocy wobec kobiet (*Juez de Violencia sobre la Mujer*), bez uszczerbku dla tymczasowej oceny, która musi zostać przeprowadzona, oraz decyzji, która musi zostać podjęta przez:
- prokuratora – w toku postępowania przygotowawczego lub w postępowaniu dotyczącym małoletnich ofiar; lub
- funkcjonariuszy policji uczestniczących w początkowym etapie postępowania przygotowawczego;
- podczas procesu – sędzia lub sąd prowadzący postępowanie.

Czy ktoś dokona oceny mojej sprawy, żeby sprawdzić, czy grozi mi dalsze niebezpieczeństwo ze

strony sprawcy?

Tak, ponieważ aby ustalić, jakie środki ochrony należy zastosować, zawsze ocenia się szczególną sytuację ofiary.

Funkcjonariusze policji państwowej oraz w stosownych przypadkach funkcjonariusze policji działającej we wspólnocie autonomicznej, w której popełniono przestępstwo, przeprowadzą wstępną indywidualną ocenę sytuacji ofiary w chwili składania przez nią zawiadomienia o popełnieniu przestępstwa, ocenią jej potrzeby w zakresie ochrony oraz przyznają jej w stosownych przypadkach status ofiary wymagającej szczególnego traktowania. Podczas tej wstępnej oceny ofiara zostanie pouczona o możliwości zgłoszenia się do Urzędu ds. Wsparcia na rzecz Ofiar Przestępstw.

Jeżeli ofiara zgłosi się do Urzędu ds. Wsparcia na rzecz Ofiar Przestępstw, służba ta również dokona indywidualnej oceny jej sprawy. Za zgodą ofiary informacje zgromadzone w ramach oceny policyjnej mogą zostać przekazane Urzędowi.

W indywidualnej ocenie uwzględnione zostaną wyrażone przez ofiarę potrzeby i oczekiwania, przy czym zostanie ona przeprowadzona przy pełnym poszanowaniu integralności fizycznej, psychicznej oraz moralnej ofiary.

W szczególności uwzględnione zostaną:

- cechy osobowe, sytuacja, doraźne potrzeby, płeć, niepełnosprawność i poziom dojrzałości ofiary, przy czym ustalone zostanie w szczególności, czy ofiara jest osobą niepełnosprawną lub pozostaje w stosunku zależności z domniemanym sprawcą przestępstwa, czy jest małoletnia lub potrzebuje szczególnej ochrony bądź czy występują inne czynniki świadczące o tym, że wymaga ona szczególnego traktowania;
- charakter przestępstwa popełnionego na szkodę ofiary oraz waga wyrządzonej szkody, jak również ryzyko powrotu sprawcy do przestępstwa. Potrzeby w zakresie ochrony zostaną ocenione w szczególności w przypadku ofiar przestępstw o charakterze terrorystycznym, przestępstw popełnionych przez organizację przestępczą, przemocy ze względu na płeć i przemocy domowej, przestępstw przeciwko wolności seksualnej i obyczajności, handlu ludźmi, wymuszonego zaginięcia oraz przestępstw popełnionych z pobudek rasistowskich, antysemitycznych lub z innych pobudek dotyczących ideologii, religii lub przekonań, sytuacji rodzinnej, przynależności do grupy etnicznej, rasy lub narodu, pochodzenia, płci, orientacji seksualnej lub tożsamości seksualnej, a także z innych pobudek dotyczących płci, choroby lub niepełnosprawności;
- okoliczności popełnienia przestępstwa, w szczególności w przypadku przestępstw z użyciem przemocy.

Jeżeli ofiara jest osobą małoletnią lub niepełnosprawną i potrzebuje szczególnej ochrony, organ weźmie pod uwagę również jej opinie i interesy, a także sytuację osobistą oraz uwzględni w szczególności sposób zasady dobra osoby małoletniej lub niepełnosprawnej potrzebującej szczególnej ochrony oraz przysługujące jej prawo do informacji, niedyskryminacji, poufności i prywatności, jak również prawo do ochrony.

Czy ktoś dokona oceny mojej sprawy, żeby sprawdzić, czy grozi mi dalsze niebezpieczeństwo ze strony systemu wymiaru sprawiedliwości (w trakcie dochodzenia/śledztwa lub w czasie procesu)?

Tak, w toku postępowania przygotowawczego to sędzia śledczy lub sędzia ds. przemocy wobec kobiet bądź – jeżeli czyn nosi znamiona przemocy ze względu na płeć – prokurator lub funkcjonariusze policji uczestniczący w początkowym etapie postępowania przygotowawczego przeprowadzą ocenę i określą środki ochrony, które mogą być odpowiednie dla ofiary.

Jeżeli ofiara znajduje się w niebezpieczeństwie, otrzyma ochronę policyjną.

Ofiara może złożyć zeznania za pośrednictwem wideokonferencji ze względów bezpieczeństwa, porządku publicznego, ze względów praktycznych lub w celu ochrony godności ofiary.

Ofiarom określonych szczególnych przestępstw, które uprawniają do przyznania szczególnych środków ochrony, takich jak przemoc ze względu na płeć, przemoc domowa, handel ludźmi do celów seksualnego wykorzystywania oraz wyzysku pracowników, spowodowanie uszczerbku na zdrowiu, przestępstwa przeciwko wolności, tortury, przestępstwa przeciwko osobie, przestępstwa przeciwko wolności seksualnej i obyczajności, prywatności, prawu do ochrony wizerunku, nienaruszalności miru domowego, czci i porządkowi społeczno-gospodarczemu, przysługuje prawo do tego, by sąd orzekł wobec sprawcy jeden z następujących zakazów, jeżeli jest to bezwzględnie konieczne w celu zapewnienia ofierze ochrony: zakaz przebywania w określonym miejscu, w określonej dzielnicy, określonym

mieście lub regionie lub zakaz zbliżania się do tych miejsc, zakaz zbliżania się do ofiary lub kontaktowania się z określonymi osobami.

W toku postępowania przygotowawczego organ może zastosować następujące środki w celu ochrony ofiary:

- ofiara może zostać przesłuchana w specjalnie zaprojektowanych lub dostosowanych pomieszczeniach przez specjalnie w tym celu przeszkolonych specjalistów;
- jeżeli ofiara musi złożyć zeznania kilkakrotnie, zostaną one odebrane przed tę samą osobą, chyba że mogłoby to znacząco zakłócić przebieg postępowania lub że istnieje obowiązek bezpośredniego odebrania zeznań przez sędziego lub prokuratora;
- w przypadku ofiar przemocy ze względu na płeć, przemocy domowej oraz przestępstw przeciwko wolności seksualnej lub obyczajności na wniosek ofiary zeznania może odebrać osoba tej samej płci, chyba że mogłoby to znacząco zakłócić przebieg postępowania lub że istnieje obowiązek bezpośredniego odebrania zeznań przez sędziego lub prokuratora.

Jeżeli ofiara została wezwana do stawienia się przed sądem celem złożenia zeznań i sąd uzna, że grozi jej poważne niebezpieczeństwo lub że wolność, majątek lub rodzina ofiary znajdują się w niebezpieczeństwie, sąd może podjąć następujące działania:

- utajnić na czas postępowania tożsamość, adres, zawód oraz miejsce pracy ofiary;
- utajnić wizerunek ofiary podczas jej stawiennictwa w sądzie i ustanowić adres sądu adresem do doręczeń;
- zakazać rejestracji wizerunku ofiary w jakikolwiek sposób;
- zarządzić ochronę policyjną w toku postępowania i po jego zakończeniu;
- zapewnić przewiezienie ofiary do sądu pojazdem służbowym;
- umieścić ofiarę w poczekalni sądowej strzeżonej przez policję;
- w wyjątkowych okolicznościach – zapewnić ofierze nową tożsamość i pomoc materialną umożliwiającą zmianę miejsca zamieszkania lub miejsca pracy.

Ofiary przemocy ze względu na płeć lub przemocy domowej mogą otrzymać „nakaz ochrony” obejmujący zastosowanie wobec sprawcy ogólnych środków zapobiegawczych (zakazu przebywania w określonych miejscach, dzielnicach, miastach lub regionach lub zbliżania się do nich, a także zakazu zbliżania się do określonych osób lub kontaktowania się z nimi).

W toku postępowania sądowego sędzia lub prezes sądu mogą wyłączyć jawność rozprawy (ograniczyć obecność mediów audiowizualnych podczas rozprawy oraz zakazać rejestracji wszystkich lub niektórych rozpraw) w celu ochrony moralności, porządku publicznego oraz ofiary lub jej rodziny. Mogą również utajnić tożsamość biegłych lub wszelkich innych osób uczestniczących w procesie.

Jeżeli ofiara występuje w postępowaniu w charakterze oskarżyciela indywidualnego, może się zwrócić o wyłączenie jawności rozprawy.

W toku postępowania organ może zastosować następujące środki w celu ochrony ofiary:

- środki zapobiegające kontaktowi wzrokowemu z domniemanym sprawcą oraz zapewniające możliwość przesłuchania świadka bez konieczności fizycznego stawiennictwa na sali rozpraw; w tym celu można wykorzystać technologie komunikacyjne (ustawienie ekranu na sali rozpraw i składanie zeznań za pośrednictwem wideokonferencji);
- środki zapobiegające zadawaniu pytań dotyczących życia prywatnego ofiary lub niemających związku z czynem będącym przedmiotem prowadzonego postępowania, chyba że sędzia lub sąd wyjątkowo uznają, iż ofiara musi odpowiedzieć na takie pytanie;
- wyłączenie jawności rozprawy, chociaż sędzia lub prezes sądu mogą zezwolić na obecność osób, które są w stanie wykazać szczególny interes w rozpatrywanej sprawie.

Środki zapobiegające kontaktowi wzrokowemu z domniemanym sprawcą oraz zadawaniu pytań dotyczących życia prywatnego ofiary można zastosować również w toku postępowania przygotowawczego.

Jakie środki ochrony są dostępne dla najbardziej bezbronnych ofiar przestępstw?

W przypadku ofiar wymagających szczególnego traktowania, takich jak ofiary małoletnie i niepełnosprawne potrzebujące szczególnej ochrony, oprócz środków określonych w sekcji: „Czy ktoś dokonał oceny mojej sprawy,

żeby sprawdzić, czy grozi mi dalsze niebezpieczeństwo ze strony systemu wymiaru sprawiedliwości (w trakcie dochodzenia/śledztwa lub w czasie procesu)?" w toku postępowania zastosowane mogą zostać następujące środki:

- złożone zeznania zostaną zarejestrowane na nośnikach audiowizualnych i mogą zostać odtworzone podczas rozprawy w przypadkach oraz na warunkach określonych w przepisach;
- przesłuchanie może zostać przeprowadzone z wykorzystaniem biegłych.

W przypadku małoletnich lub niepełnosprawnych ofiar przestępstwa (ofiary potrzebujące szczególnej ochrony) istnieje możliwość przeprowadzenia przedprocesowych czynności dowodowych (*prueba preconstituida*) oraz zarejestrowania przesłuchania ofiary przez specjalnie przeszkolony zespół w specjalnie przeznaczonym do tego pomieszczeniu.

Ponadto na wniosek prokuratora sąd może ustanowić kuratora procesowego, jeżeli ofiara wymaga szczególnego traktowania, oraz w określonych sytuacjach, na przykład w przypadku zaistnienia konfliktu interesów między ofiarą a jej przedstawicielem ustawowym lub z jednym z rodziców, pod warunkiem że drugie z rodziców nie jest w stanie właściwie wykonywać swoich obowiązków w zakresie reprezentowania i wsparcia ofiary.

Jestem małoletni - czy przysługują mi szczególne prawa?

Na etapie postępowania przygotowawczego małoletni są traktowani zgodnie z protokołami opracowanymi specjalnie w celu ich ochrony. W przypadku konieczności złożenia zeznań przez małoletniego zastosowane zostaną szczególne środki ostrożności. Przesłuchanie małoletniego należy zawsze przeprowadzać w obecności prokuratora, na którym spoczywa szczególny obowiązek ochrony małoletnich. Kontakt wzrokowy między małoletnią ofiarą a domniemanym sprawcą zostanie uniemożliwiony za pośrednictwem dowolnego środka technicznego.

Małoletnia ofiara zostanie przesłuchana przez specjalnie przeszkolony zespół w specjalnie przeznaczonym do tego pomieszczeniu, w którym powinna czuć się swobodnie, przy czym istnieje możliwość przeprowadzenia przedprocesowych czynności dowodowych (*prueba preconstituida*) z wykorzystaniem biegłych oraz zarejestrowania przesłuchania ofiary.

Ofierze należy zapewnić możliwość jednokrotnego złożenia zeznań w obecności sędziego śledczego, urzędnika sądowego (*Letrado de la Administración de Justicia*) i wszystkich stron postępowania oraz zwolnienie z obowiązku powtarzania zeznań na rozprawie.

W toku postępowania sądowego jeżeli ofiara składająca zeznania jest małoletnia, kontakt wzrokowy między ofiarą a oskarżonym zostanie uniemożliwiony za pośrednictwem dowolnego możliwego środka technicznego.

Ogranicza się również możliwość przeprowadzenia konfrontacji.

Oprócz środków określonych w sekcji: „Czy ktoś dokona oceny mojej sprawy, żeby sprawdzić, czy grozi mi dalsze niebezpieczeństwo ze strony systemu wymiaru sprawiedliwości (w trakcie dochodzenia/śledztwa lub w czasie procesu)?" w toku postępowania zastosowane mogą zostać następujące środki:

- złożone zeznania zostaną zarejestrowane na nośnikach audiowizualnych i mogą zostać odtworzone podczas rozprawy w przypadkach oraz na warunkach określonych w przepisach;
- przesłuchanie może zostać przeprowadzone z wykorzystaniem biegłych.

Ponadto na wniosek prokuratora sąd może ustanowić kuratora procesowego, jeżeli ofiara wymaga szczególnego traktowania, oraz w określonych sytuacjach, na przykład w przypadku zaistnienia konfliktu interesów między ofiarą a jej przedstawicielem ustawowym lub z jednym z rodziców, pod warunkiem że drugie z rodziców nie jest w stanie właściwie wykonywać swoich obowiązków w zakresie reprezentowania lub wsparcia ofiary.

W wyniku przestępstwa zmarł członek mojej rodziny – jakie prawa mi przysługują?

Jeżeli członek rodziny danej osoby zginął w wyniku przestępstwa, osoba ta otrzymuje status ofiary pośredniej przestępstwa popełnionego na szkodę członka jej rodziny (ofiary bezpośredniej) w określonych przypadkach przewidzianych w przepisach (z bezwzględnym wyłączeniem osoby winnej popełnienia przestępstwa), jak również m.in. wówczas, gdy osoba ta była małżonkiem ofiary bezpośredniej, jeżeli małżonkowie nie pozostawali w separacji

sądowej ani nie zamieszkiwali osobno; gdy była dzieckiem ofiary bezpośredniej lub jej małżonka, jeżeli małżonkowie nie pozostawali w separacji sądowej ani nie zamieszkiwali osobno, oraz zamieszkiwała z małżonkami; gdy pozostawała z ofiarą bezpośrednią we wspólnym pożyciu w związku podobnym do małżeństwa oraz z nią zamieszkiwała.

Należy pamiętać, że wszystkie ofiary są uprawnione do wniesienia oskarżenia i wytoczenia powództwa cywilnego zgodnie z przepisami oraz do stawiennictwa przed organami prowadzącymi postępowanie przygotowawcze w celu dostarczenia materiału dowodowego oraz istotnych informacji służących ustaleniu okoliczności faktycznych sprawy.

Ofierze pośredniej przysługuje prawo dostępu do usług pomocy i wsparcia świadczonych przez organy administracji publicznej oraz Urzędy ds. Wsparcia na rzecz Ofiar Przestępstw na zasadzie nieodpłatności i poufności, pod warunkiem że za stosowne uznane zostanie rozszerzenie zakresu tego uprawnienia na członków rodziny ofiary bezpośredniej ze względu na fakt, że przestępstwa doprowadziły do wyrządzenia bardzo poważnej szkody. Do tych celów członkowie rodziny oznaczają wyłącznie osoby pozostające z ofiarą bezpośrednią w związku małżeńskim lub w podobnym związku oraz krewnych do drugiego stopnia pokrewieństwa (dziadków, rodzeństwo i wnuki).

Ofiara pośrednia może uzyskać informacje na temat dostępnych środków pomocy i wsparcia, zarówno medycznych, psychologicznych, jak i materialnych, a także procedury stosowanej w celu ich przyznania, na temat odszkodowania, do jakiego ofiara może być uprawniona, oraz – w stosownych przypadkach – procedury ubiegania się o to odszkodowanie.

Urzędy ds. Wsparcia na rzecz Ofiar Przestępstw pouczą ofiarę o uprawnieniach majątkowych związanych z postępowaniem, w szczególności o prawie do kompensaty za szkody wyrządzone przestępstwem oraz o procedurze ubiegania się o tę kompensatę, a także zaoferują wsparcie emocjonalne i terapeutyczne, którego ofiara potrzebuje, zapewniając jej tym samym odpowiednią pomoc psychologiczną w celu wyleczenia traumy spowodowanej przestępstwem.

Jeżeli chodzi o kompensatę, do której uprawnione są pośrednie ofiary przestępstwa, w Hiszpanii istnieje system kompensat państwowych na rzecz pośrednich ofiar umyślnych przestępstw z użyciem przemocy popełnionych w Hiszpanii, skutkujących śmiercią bądź poważnym rozstrojem zdrowia psychicznego.

Aby osoba mogła zostać uznana za ofiarę pośrednią do celów kompensaty (osobę uprawnioną), musi spełnić określone wymagania:

- posiadać obywatelstwo Hiszpanii lub dowolnego innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej bądź – jeżeli nie spełnia żadnej z powyższych przesłanek – posiadać miejsce zwykłego pobytu w Hiszpanii lub obywatelstwo innego państwa, w którym prawo przewiduje możliwość przyznania podobnej kompensaty obywatelom Hiszpanii. W przypadku śmierci obywatelstwo ani miejsce zwykłego pobytu zmarłego nie mają znaczenia;
- być małżonkiem zmarłego, jeżeli małżonkowie nie pozostawali w separacji sądowej ani nie zamieszkiwali osobno, lub osobą, z którą zmarły pozostawał we wspólnym pożyciu w związku podobnym do małżeństwa przez co najmniej dwa lata przed śmiercią, chyba że osoby te posiadały wspólne dzieci, w którym to przypadku wystarczy sam fakt pozostawania w wspólnym zamieszkiwaniu. Ofiarami pośrednimi są również dzieci wymienionych powyżej osób, nawet jeżeli nie są dziećmi zmarłego, jeżeli pozostawały na utrzymaniu zmarłego i wspólnie z nim zamieszkiwały;
- do osób uprawnionych w żadnym wypadku nie zalicza się osób skazanych za umyślne zabójstwo, w jakiegokolwiek formie, jeżeli zmarły był małżonkiem skazanego lub osobą, z którą skazany pozostawał we wspólnym pożyciu w związku podobnym do małżeństwa;
- być dzieckiem zmarłego, które pozostawało na jego utrzymaniu i wspólnie z nim zamieszkiwało – przy założeniu, że na utrzymaniu pozostają dzieci będące osobami małoletnimi lub pełnoletnimi osobami niepełnosprawnymi;
- być rodzicem zmarłego, który pozostawał na jego utrzymaniu, o ile nie ma osób spełniających powyższe przesłanki;
- rodzice małoletnich, którzy zginęli bezpośrednio wskutek przestępstwa, również są uznawani za ofiary pośrednie do celów kompensaty przewidzianej w prawie hiszpańskim.

Ofiara musi złożyć wniosek o kompensatę w terminie jednego roku od dnia popełnienia przestępstwa. Jeżeli bezpośrednio w wyniku uszczerbku na zdrowiu lub rozstroju zdrowia doszło do śmierci ofiary, rozpoczyna się bieg

nowego terminu złożenia wniosku o kompensatę, który również wynosi jeden rok.

Co do zasady przyznanie kompensaty jest uzależnione od wydania prawomocnego orzeczenia sądowego kończącego postępowanie karne.

Wypłaty kompensaty nie można łączyć z wypłatą odszkodowania zasądzonego w orzeczeniu, chociaż całość lub część kompensaty zostanie wypłacona w przypadku uznania sprawcy za częściowo niewypłacalnego, z wypłatą odszkodowania lub pomocy w ramach systemu ubezpieczenia prywatnego, jeżeli kwota kompensaty jest wyższa od kwoty zasądzonej w orzeczeniu, ani z wypłatą zasiłku w ramach systemu zabezpieczenia społecznego, który może przysługiwać z tytułu tymczasowej niepełnosprawności ofiary.

Kwota kompensaty nie może w żadnym przypadku przekraczać kwoty odszkodowania zasądzonej w orzeczeniu.

Czy mogę uzyskać dostęp do mediacji? Na jakich warunkach korzysta się z mediacji? Czy w trakcie mediacji będę bezpieczny/bezpieczna?

Ofiara przestępstwa ma prawo do uzyskania informacji na temat metod pozasądowego rozstrzygnięcia sporów z wykorzystaniem – w stosownych przypadkach – mediacji i innych środków sprawiedliwości naprawczej oraz na temat dostępnych usług w zakresie sprawiedliwości naprawczej – w przypadkach, w których przepisy przewidują taką możliwość. Urzędy ds. Wsparcia na rzecz Ofiar Przestępstw udzielą ofierze tych informacji.

Ponadto Urzędy ds. Wsparcia na rzecz Ofiar Przestępstw mogą zaproponować organowi sądowemu przeprowadzenie mediacji w sprawach karnych, jeżeli uznają, że byłaby ona korzystna dla ofiary, oraz zapewnią ofierze wsparcie w ramach usług w zakresie sprawiedliwości naprawczej oraz w toku innych procedur pozasądowego rozstrzygnięcia sporów określonych w przepisach.

Ofiara może skorzystać z usług w zakresie sprawiedliwości naprawczej w celu otrzymania odpowiedniego odszkodowania za szkodę i zadośćuczynienia za krzywdę wyrządzoną przestępstwem, jeżeli spełnione są następujące przesłanki:

- sprawca uznał kluczowe fakty, z których wynika jego odpowiedzialność;
- ofiara wyraziła zgodę na uczestnictwo, otrzymawszy wyczerpujące i bezstronne informacje o ich zakresie, możliwych wynikach oraz obowiązujących procedurach egzekwowania;
- sprawca wyraził zgodę na uczestnictwo;
- postępowanie mediacyjne nie wiąże się z zagrożeniem dla bezpieczeństwa ofiary oraz nie istnieje żadne ryzyko, że jego przeprowadzenie może spowodować wyrządzenie ofierze nowej szkody lub krzywdy;
- w przypadku tego rodzaju przestępstwa prawo nie zabrania przeprowadzenia mediacji.

Rozmowy prowadzone w toku postępowania mediacyjnego są poufne, a ich treść nie może zostać ujawniona bez zgody ofiary oraz sprawcy.

Mediatorzy i inni specjaliści uczestniczący w postępowaniu mediacyjnym podlegają obowiązkowi zachowania tajemnicy służbowej w odniesieniu do faktów poznanych oraz zawartych w oświadczeniach informacji uzyskanych w ramach wykonywania swoich obowiązków.

Zarówno ofiara, jak i sprawca mogą w dowolnym momencie wycofać swoją zgodę na uczestnictwo w postępowaniu mediacyjnym.

Mediację przeprowadza się zazwyczaj w przypadku przestępstw mniejszej wagi.

W systemie wymiaru sprawiedliwości dla nieletnich (14-18 lat) wyraźnie przewidziano, że mediacja jest środkiem resocjalizacji nieletniego. W tym obszarze mediację prowadzą zespoły wspierające prokuraturę do spraw nieletnich (Fiscalía de Menores), chociaż mogą ją również prowadzić agencje ze wspólnot autonomicznych oraz inne podmioty, takie jak niektóre stowarzyszenia wyspecjalizowane w tej dziedzinie.

W systemie wymiaru sprawiedliwości dla pełnoletnich mediacja jest jedną z usług w zakresie sprawiedliwości naprawczej, w ramach której od kilku lat prowadzone są różne programy pilotażowe.

Jeżeli chodzi o bezpieczeństwo mediacji dla ofiary, przez cały czas trwania mediacji będzie ona mogła korzystać z

wszelkich wymaganych środków ochrony fizycznej oraz z wszelkich innych środków wymaganych z uwagi na okoliczności, które może przyznać organ sądowy.

Gdzie mogę znaleźć przepisy, w których określono moje prawa?

- Kodeks karny – [w języku hiszpańskim](#)
- Kodeks cywilny – [w języku hiszpańskim](#)
- Kodeks postępowania karnego [w języku hiszpańskim](#)
- Ustawa 4/2015 z dnia 27 kwietnia 2015 r. o statusie ofiar przestępstw [w języku hiszpańskim](#)
- Dekret królewski 1109/2015 z dnia 11 grudnia 2015 r. wdrażający ustawę 4/2015 z dnia 27 kwietnia 2015 r. o statusie ofiar przestępstw oraz regulujący działalność Urzędów ds. Wsparcia na rzecz Ofiar Przestępstw [w języku hiszpańskim](#)
- Ustawa organiczna 8/2015 z dnia 22 lipca 2015 r. oraz ustawa 26/2015 z dnia 22 lipca 2015 r. o zmianie systemu ochrony dzieci i młodzieży [w języku hiszpańskim](#)
- Ustawa 23/2014 z dnia 20 listopada 2014 r. o wzajemnym uznawaniu orzeczeń w sprawach karnych w Unii Europejskiej [w języku hiszpańskim](#)
- Dekret królewski 671/2013 z dnia 6 września 2013 r. ustanawiający szczegółowe warunki wykonania ustawy 29/2011 [w języku hiszpańskim](#)
- Ustawa 29/2011 z dnia 22 września 2011 r. o uznawaniu i kompleksowej ochronie ofiar terroryzmu [w języku hiszpańskim](#)
- Ustawa organiczna 1/2004 z dnia 28 grudnia 2004 r. o środkach kompleksowej ochrony przed przemocą ze względu na płeć [w języku hiszpańskim](#)
- Ustawa organiczna 5/2000 z dnia 12 stycznia 2000 r. o odpowiedzialności karnej nieletnich [w języku hiszpańskim](#)
- Ustawa organiczna 1/1996 z dnia 15 stycznia 1996 r. o ochronie prawnej dzieci [w języku hiszpańskim](#)
- Ustawa 1/1996 z dnia 10 stycznia 1996 r. o pomocy prawnej [w języku hiszpańskim](#)
- Ustawa 35/1995 z dnia 11 grudnia 1995 r. o kompensacie i wsparciu dla ofiar przestępstw z użyciem przemocy i przestępstw przeciwko wolności seksualnej i obyczajności [w języku hiszpańskim](#)
- Dekret królewski 738/1997 z dnia 23 maja 1997 r. zatwierdzający rozporządzenie w sprawie kompensaty na rzecz ofiar przestępstw z użyciem przemocy i przestępstw przeciwko wolności seksualnej i obyczajności [w języku hiszpańskim](#)
- Ustawa organiczna 19/1994 z dnia 23 grudnia 1994 r. o ochronie świadków i biegłych w postępowaniu karnym [w języku hiszpańskim](#)

■ Ostatnia aktualizacja: 24/06/2025

Za wersję tej strony w języku danego kraju odpowiada właściwe państwo członkowskie. Tłumaczenie zostało wykonane przez służby Komisji Europejskiej. Jeżeli właściwy organ krajowy wprowadził jakieś zmiany w wersji oryginalnej, mogły one jeszcze nie zostać uwzględnione w tłumaczeniu. Komisja Europejska nie przyjmuje żadnej odpowiedzialności w odniesieniu do danych lub informacji, które niniejszy dokument zawiera, lub do których się odnosi. Informacje na temat przepisów dotyczących praw autorskich, które obowiązują w państwie członkowskim odpowiedzialnym za niniejszą stronę, znajdują się w informacji prawnej.